

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Marvanová - Savić - Karešová

Městský soud v Praze
Hybernská 1006/18
111 21 Praha – Nové Město

Datová schránka snkabbm

Praha, 12. 2. 2013

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu s návrhem na přednostní rozhodnutí

Žalobce: Bc. Jakub Michálek
Datová schránka 4memzkm

právně zast.:

JUDr. Hanou Marvanovou, advokátkou, č. osv. ČAK 1812
se sídlem Újezd 19
118 00 Praha 1 – Malá Strana

Datová schránka 4diugw3i

Žalovaný: Prezident republiky

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí vedoucího kanceláře prezidenta republiky ze dne 4. 2. 2013, sp. zn. KPR 1768/2013, o odmítnutí žádosti o informace.

Žalobce žádá o přednostní projednání a rozhodování věci ze závažných důvodů podle § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „SŘS“).

Soudní poplatek ve výši 3000 Kč bude uhrazen převodem na bankovní účet soudu.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

JUDr. Hana Marvanová - Mgr. Dita Savić

JUDr. Marcela Karešová - Mgr. Ing. Ladislav Málek (spolupracující advokáti)

hanamarvanova@gmail.com
hanamarvanova@volny.cz

ÚJEZD 19, PRAHA 1 - MALÁ STRANA, 118 00

Tel.: +420 257 311 210
Fax: +420 257 317 238

I. Řízení před správním orgánem

Dne 9. 1. 2012 jsem požádal prezidenta republiky jako povinný subjekt o poskytnutí informací, které se týkaly přípravy rozhodnutí prezidenta republiky č. 1/2013 Sb., o amnestii ze dne 1. ledna 2013. Žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), týkající se prezidenta republiky jako povinného subjektu vyřizuje ze zákona Kancelář prezidenta republiky (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2011, sp. zn. 2 Ans 8/2010). Na svou žádost jsem nedostal v zákonné době odpověď do datové schránky.

Povinný subjekt byl nečinný, proto jsem dne 26. 1. 2013 podal stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. Na tuto stížnost reagovala kancelář prezidenta republiky tak, že dne 4. 2. 2013 vydala napadené rozhodnutí, kterým se žádost o poskytnutí informace a stížnost na postup odmítá a odkládá. Rozhodnutí mi bylo doručeno prostřednictvím datové schránky dne 5. 2. 2013.

Vedoucí Kanceláře prezidenta republiky fakticky postupoval podle § 16a odst. 6 písm. c) InfZ, usnesením věc převzal a vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace. Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 16a odst. 9 InfZ podat odvolání, neboť ve věci rozhodla osoba stojící v čele kanceláře povinného subjektu podle § 20 odst. 5 InfZ. O tomto následku byl žadatel v napadeném rozhodnutí poučen.

Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozhodnutí uvádí, že „byl-li by v postavení povinného subjektu podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím přímo prezident republiky a informace by za něho v intencích shora popsaného postupu poskytovala Kancelář, byl by v pozici žalovaného sám prezident republiky.“ Projednávaná věc je právě takovým případem, a tedy žalobce označil jako žalovaného přímo prezidenta republiky.

Žalobce má za to, že výrok rozhodnutí žalovaného o tom, že žádost o informace a stížnost se odmítají a odkládají, je zjevně vnitřně rozporným, což je podle § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „SpŘ“) důvodem pro vyslovení jeho nicotnosti správním soudem. Podle § 15 InfZ povinný subjekt rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace totiž vydat nemůže, pokud žádost odložil. Tyto dva způsoby vyřízení žádosti jsou navzájem neslučitelné a rozhodnutí o odmítnutí žádosti zakládá překážku věci rozhodnuté. Výrok žalovaného o odmítnutí a odložení stížnosti je rovněž nicotný, neboť takový postup zákon o svobodném přístupu k informacím pro vyřízení stížnosti podle § 16a odst. 6 ani správní řád v § 43 pro uvedenou věc vůbec nepřipouští. Povinný subjekt tedy nebyl podle § 77 odst. 1 SpŘ k jejich vydání věcně příslušný. Uvedenou nicotnost navrhuje žalobce v rozhodnutí zdejšímu soudu vyslovit. Žaloba se dále zabývá otázkou, zda výrok rozhodnutí o odmítnutí žádosti byl vydán ze zákonem předvídaných důvodů.

Skutečnost, že žadatel podal již odvolání proti napadenému rozhodnutí, na věci dle mého soudu nic nemění. Řízení o odvolání by měl povinný subjekt zastavit podle § 66 SpŘ, protože odvolání je nepřípustné.

II. Předmět řízení

V žádosti ze dne 9. 1. 2013 jsem požádal o následující informace:

1. Které všechny osoby a orgány se podílely na přípravě textu rozhodnutí prezidenta republiky č. 1/2013 Sb., o amnestii ze dne 1. 1. 2013 (jde mi jak o osoby, které se podílely na určení rozsahu amnestie v jednotlivých člancích, tak o osoby, které tento pokyn provedly a text rozhodnutí sepsaly),
2. Které všechny osoby a orgány měly přístup k textu amnestie nebo k informaci o rozsahu amnestie před tím, než byla zaslána předsedovi vlády ke kontrasignaci, a to postupně podle času.

III. Žalobní body

Žalovaný neuvedl žádný právní důvod, proč by neměly být požadované informace poskytnuty. Zejména neuvedl, že by taková informace neexistovala, nebo že by byl dán zákonný důvod odepření. Následkem tohoto nezákonného rozhodnutí byl žalobce neoprávněně zkrácen na svém ústavně zaručeném právu na informace. Proto se domáhá jeho zrušení v celém rozsahu. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobce v následujícím:

1. *Poskytnuté informace jsou na první pohled neúplné.*

V rozhodnutí o odmítnutí Kancelář prezidenta republiky uvádí, že jediným autorem amnestie je prezident republiky osobně. Autorem je podle § 5 odst. 1 autorského zákona fyzická osoba, která dokument vlastní tvůrčí činností vytvořila. Tvrzení, že autorem rozhodnutí o amnestii je prezident republiky, je zjevně nepravdivé, neboť z formy dokumentu vyplývá, že jde o dokument psaný právníkem. Žadatel se tudíž s touto nepravdivou odpovědí nemůže spokojit, navíc tato informace není úplná vzhledem k obsahu bodu 1 žádosti, jak dále žadatel uvádí.

Povinný subjekt neposkytl informace, které byly v žádosti požadovány. Pouze uvedl, že se na vydání rozhodnutí podílel prezident republiky a předseda vlády, přičemž další osoby podle bodů 1 a 2 žádosti neuvedl. Takové vyřízení zjevně není úplné, například zcela chybí informace o tom, kdo text samotný sepsal, když se podle veřejně dostupných informací na jeho sepsání nepodílel právní odbor Kanceláře prezidenta republiky, a kdo k němu měl před předložením ke kontrasignaci přístup.

Podle sdělení tajemníka prezidenta republiky ve veřejných sdělovacích prostředcích se na určení obsahu rozhodnutí podílely aspoň 3 osoby, z nichž rozhodnutí uvádí pouze prezidenta republiky, je tedy neúplné na první pohled. Okruh osob, které ho např. sepsaly, formulovaly či do jeho přípravy byly jinak zapojeny, je však patrně ještě širší. Potvrzují to i vyjádření tajemníka prezidenta republiky v médiích: „Byl to velmi široký okruh tří lidí.“ (Lidové noviny) „Pan prezident své rozhodnutí [o amnestii] konzultoval se svými spolupracovníky i experty, a rozhodnutí vydal.“ (Hospodářské noviny)

Důkazy:

Článek *Amnestie prý vznikla v okruhu tří lidí z okolí Klause*.¹

Rozhovor s Ladislavem Jaklem *O amnestii jsme se radili v širokém kruhu tří lidí, říká Jakl*.²

2. *Jak prezident republiky jako povinný subjekt, tak Kancelář prezidenta republiky mají povinnost poskytnout informace.*

Na povinnost prezidenta republiky poskytovat informace nemá žádný vliv ani skutečnost, že žádost vyřizuje Kancelář prezidenta republiky jako jeho servisní organizace (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2011, sp. zn. 2 Ans 8/2010). Žadatel zde zdůrazňuje, že právě Kancelář prezidenta republiky zajišťuje podle § 2 odst. 1 zákona č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, obstarávání věcí spojených s výkonem pravomocí prezidenta republiky stanovených Ústavou České republiky, tedy i s přípravou rozhodnutí o amnestii podle čl. 63 odst. 1 písm. k) Ústavy. Požadované informace tak má mít k dispozici jak povinný subjekt, kterým je prezident republiky, tak Kancelář prezidenta republiky, která žádost vyřizuje.

¹Publikováno na serveru iHNed.cz dne 19. 1. 2013. Dostupné na webu <http://zpravy.ihned.cz/c1-59151290-amnestii-pripravovali-jakl-koudelka-a-hasenkopf>.

²Publikováno na serveru lidovky.cz dne 3. 1. 2013. Dostupné na webu http://www.lidovky.cz/o-amnestii-jsme-se-radili-v-sirokem-kruhu-tri-lidi-rika-jakl-po5-/zpravy-domov.aspx?c=A130102_172651_1n_domov_jkz.

Zejména nelze argumentovat tím, že prezident republiky nemá povinnost informace Kanceláři prezidenta republiky poskytnout, neboť prezident republiky je povinným subjektem a má povinnost poskytovat informace o své působnosti, včetně informací týkajících se rozhodnutí o amnestii podle čl. 63 odst. 1 písm. k) Ústavy a jeho přípravy, neboť toto rozhodnutí patří, jak povinný subjekt sám uvádí, do pravomoci prezidenta republiky. Žadatel přitom zdůrazňuje, že jeho žádost se netýká zdůvodnění rozhodnutí o amnestii, ale okruhu osob, které se na přípravě jejího textu podílely a které k němu měly přístup předem podle bodů 1 a 2 žádosti. Porušování povinnosti prezidenta republiky poskytovat informace pak jistě nelze považovat za zákonný důvod, proč by měl být žadatel zkrácen na právu na informace. Postup prezidenta a jeho kanceláře má však právě tento účinek, je proto nezákonný a rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace je nesprávné.

3. *Informace zcela jistě v nějaké formě existují a nebyly dány zákonné důvody odepření informací.*

Vzhledem k rozsahu a organizaci připravovaného rozhodnutí o amnestii patrně existují zprávy elektronické pošty, zápisy z jednání, poznámky nebo jiné obdobné záznamy souvisejících informací, ze kterých je možné požadované informace zjistit, pokud nejsou prezidentu republiky známy. Z výše uvedených vyjádření ve veřejných sdělovacích prostředcích je však patrné, že požadované informace jsou představitelům Kanceláře prezidenta republiky známy a lze je bez dalšího poskytnout.

Žadatele netíží důkazní břemeno, aby dokazoval, že neexistuje zákonný důvod odepření informací, nicméně považuje tuto skutečnost za vhodnou vysvětlit vzhledem k svému níže uvedenému návrhu, aby soud poskytnutí informací povinnému subjektu nařídil. Předně v uvedeném případě nelze použít výjimku z důvodu ochrany osobních údajů podle § 8a InfZ, neboť příprava úředního rozhodnutí je jednáním veřejně činné osoby (např. s ohledem na § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů). Dále lze dovodit, že informace nebyla podle zákona utajena. Utajení informací o přípravě amnestie spadá podle nařízení vlády č. 522/2005 Sb. bodu 1 přílohy 7 do působnosti Ministerstva spravedlnosti. Jde o utajované informace v působnosti Ministerstva spravedlnosti, a jak je známo, přípravu této amnestie toto ministerstvo vůbec nezajišťovalo. Nejde ani o informace podřaditelné pod § 11 odst. 1 InfZ (nejsou nově vznikající, rozhodnutí o amnestii již bylo realizováno, nejde o vnitřní pokyn). Nakonec neobstojí ani odkaz na to, že jde o informace veřejně známé, neboť v takovém případě bylo na místě na tyto informace odkázat podle § 6 InfZ a nikoliv nelogicky vydat rozhodnutí o odmítnutí, jak povinný subjekt učinil.

4. *Žalobce navrhuje, aby soud nařídil povinnému subjektu a jeho kanceláři informace poskytnout.*

Žadatel shrnuje, že informace podle bodů 1 a 2 povinný subjekt neposkytl ani neuvedl zákonný důvod, proč by měly být tyto informace odepřeny. Požadované informace musejí v nějaké formě existovat a není třeba je vytvářet nově (nejde o nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ). Za takových okolností je soud povinen v souladu s § 16 odst. 4 InfZ přezkoumat, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti o informace. Pokud nejsou žádné důvody pro odmítnutí žádosti, jak je žalobce přesvědčen, soud zruší rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.

IV. Návrh na přednostní projednání a rozhodnutí ve věci

Závěrem navrhuji, aby soud projednal věc a a rozhodl v ní ze závažných důvodů přednostně (§ 56 odst. 1 SŘS). Závažný důvod spočívá v tom, že pokud by soud rozhodoval o věci v pořadí, ve kterém mu žaloba došla, hrozila by žalobci vážná újma. Reálná možnost žalobce domoci se požadovaných informací by totiž byla prakticky zmařena a jeho ústavně zaručené právo na informace

by tak bylo nevratně poškozeno. Požadované informace jsou totiž podstatně spojeny s osobou povinného subjektu, kterým je prezident republiky Václav Klaus. Mandát prezidenta republiky Václava Klause končí dne 7. 3. 2013, potom počíná funkční období Miloše Zemana, který byl do úřadu prezidenta republiky zvolen v přímé volbě. Vzhledem k charakteristickému poslání Kanceláře prezidenta republiky a jejímu spojení s osobou prezidenta republiky se lze důvodně domnívat, že nově zvolený prezident by neměl faktickou možnost informace požadované žalobcem poskytnout. Proto žalobce též navrhuje, aby soud neprodleně zaslal žalobu žalovanému a určil mu lhůtu k vyjádření k žalobě tak, aby mohl rozsudek ve věci samé nabýt právní moci ještě před skončením mandátu žalovaného. Žalobce souhlasí s tím, aby zdejší soud rozhodl podle § 51 SŘS bez nařízení jednání. Bezodkladné poskytnutí informací požadovaných žalobcem a také jejich zveřejnění v souladu s § 5 odst. 3 InfZ může navíc velkou měrou přispět ke včasnému vyjasnění okolností kolem vyhlášení amnestie, na kterém je dán veřejný zájem.

V. Návrh výroku rozsudku

Z výše uvedených důvodů navrhuji, aby soud vydal následující rozsudek:

1. **Rozhodnutí vedoucího kanceláře prezidenta republiky ze dne 4. 2. 2013, sp. zn. KPR 1768/2013, je v části výroku o odložení žádosti, odmítnutí a odložení stížnosti nicotné.**
2. **Rozhodnutí vedoucího kanceláře prezidenta republiky ze dne 4. 2. 2013, sp. zn. KPR 1768/2013, se v části výroku o odmítnutí žádosti o informace ruší.**
3. **Soud nařizuje prezidentu republiky, aby poskytl požadované informace žadateli do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Toto nařízení se obdobně vztahuje na Kancelář prezidenta republiky.**
4. **Žalovaný je povinen nahradit náklady řízení žalobci do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.**

Bc. Jakub Michálek

Příloha

Procesní plná moc k zastupování ze dne 12. 2. 2013

Rozhodnutí vedoucího kanceláře prezidenta republiky ze dne 4. 2. 2013, sp. zn. KPR 1768/2013

Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace ze dne 26. 1. 2013

Žádost o informace ze dne 9. 1. 2013